

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/83/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111204733
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5111204733.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore navrhovateľky 1/ (matka dieťaťa): JUDr. Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., I. C. č. XXXX/XX, navrhovateľa 2/: maloletý G. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, proti odporcovi (otec dieťaťa): Ing. P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. ul. H. č. X, zastúpenému splnomocneným zástupcom Mgr. Michal Grošaft, advokát so sídlom I., ul. O. č. XX., o určenie výživného k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca dieťaťa a matky dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/40/2011-1247 zo dňa 27. septembra 2017, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., III. a IV. mení tak, že odporca (otec) je povinný prispievať na výživu navrhovateľa 2/ - maloletého G. I. a to za čas od 14.07.2010 do 31.01.2013 sumou 180 eur mesačne a na tvorbu úspor sumou 100 eur mesačne, za čas od 01.02.2013 do 03.11.2013 sumou 200 eur mesačne a na tvorbu úspor sumou 100 eur mesačne, za čas od 04.11.2013 do 31.08.2016 sumou 200 eur mesačne a od 01.09.2016 sumou 250 eur mesačne naďalej s tým, že bežné výživné je splatné do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto prispievať na výživu maloletého dieťaťa.

Súd ukladá navrhovateľke 1/ (matke) povinnosť zriadiť do 3 dní od vyhlásenia rozsudku osobitný účet v peňažnom ústave v prospech navrhovateľa 2/ - maloletého G. I. a odporcovi (otcovi) oznámiť názov tohto peňažného ústavu a číslo účtu.

Nedoplatok na výživnom za čas od 14.07.2010 do 11.10.2019 v sume 1.268,45 eur súd povoľuje odporcovi (otcovi) splácať v mesačných splátkach po 100 eur, splatných spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky (matky), počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Nedoplatok na tvorbe úspor za čas od 14.07.2010 do 11.10.2019 v sume 3.978,07 eur súd povoľuje odporcovi (otcovi) splácať v mesačných splátkach po 150 eur splatných spolu s bežným výživným na osobitný účet navrhovateľa 2/ maloletého G. I. zriadený navrhovateľkou 1/ (matkou), počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok.

V ostatnej časti návrh navrhovateľky 1/ (matky) zamietá.

Vo výroku V. rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľke 1/ (matke) priznáva voči odporcovi (otcovi) nárok náhradu trov konania v sume 137,01 eur, ktorú je jej povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľovi 2/ nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 17C/40/2011-1247 zo dňa 27.09.2017 otca zaviazal prispievať na výživu maloletého G. I. výživným za obdobie od 14.07.2010 do 31.01.2013 sumou po 200 eur mesačne a od 01.02.2013 sumou 230 eur mesačne so zročnosťou do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto prispievať na výživu maloletého dieťaťa k rukám matky maloletého dieťaťa (výrok I.). Nedoplatok na výživnom za obdobie od 14.07.2010 do 30.09.2017 vo výške 4.320,05 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 150 eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol (výrok III.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.). Súd priznal štátu Slovenskej republike proti odporcovi právo na náhradu trov konania vo výške 427,98 eur a upravil účtáreň Okresného súdu Žilina, aby po právoplatnosti tohto rozsudku preúčtovala na príjmový účet súdu sumu 427,98 eur zo záloh zložených odporcom položka registra D14a 132/12 (výrok V.).

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka 1/ podala dňa 17.02.2011 návrh o určenie otcovstva, upravený podaním dňa 03.06.2011 spoločne s maloletým dieťaťom proti označenému odporcovi, o ktorom sa možno domnievať, že je otcom navrhovateľa 2/ (ďalej „dieťa“), ktorý sa narodil dňa 14.07.2010. Maloleté dieťa žiadala zveriť do svojej starostlivosti a otca zaviazat plnením vyživovacej povinnosti sumou 200 eur, ktorej výšku upravovala v priebehu konania svojimi podaniami dňa 09.08.2011 na sumu 350 eur, dňa 12.07.2012 na sumu 400 eur, dňa 14.11.2012 na sumu 500 eur a dňa 29.05.2013 okrem príspevku na výživu žiadala, aby odporca prispieval na tvorbu úspor 500 eur. Na pojednávaní v júni 2017 žiadala navrhovateľka 1/ výživné podľa jednotlivých období a to za r. 2010 vo výške 500 eur, za r. 2011 vo výške 400 eur, za r. 2012 vo výške 600 eur a od r. 2013 až doposiaľ 400 eur. Na pojednávaní dňa 27.09.2017 žiadala, aby súd určil výživné na maloletého od jeho narodenia minimálne vo výške 300 eur mesačne a súčasne (vzhľadom na zbavenie sa majetku odporcom), aby odporca prispieval na tvorbu úspor od r. 2010 sumou 200 eur alebo 100 eur mesačne na účet, ktorý zriadi maloletému. Písomným podaním doručeným súdu dňa 29.06.2017 žiadala navrhovateľka 1/, aby okrem povinnosti platiť maloletému bežné výživné počnúc narodením maloletého súd určil odporcovi povinnosti zložiť na účet maloletého sumu 30.000 eur s poukazom na ust. § 64 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, ďalej len „Zákona o rodine“.

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 17C/40/2011-450 zo dňa 29.05.2013 určil, že odporca je biologickým otcom maloletého z matky dieťaťa, maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho naďalej bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Rozhodnutie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť dňa 29.08.2013. Rozsudkom zaviazal otca k povinnosti prispievať na výživu maloletého výživným za obdobie od 14.07.2010 do 01.10.2011 sumou po 200 eur mesačne, za obdobie od 02.10.2011 do 31.12.2012 sumou 170 eur mesačne a s účinnosťou od 01.01.2013 sumou 230 eur mesačne so zročnosťou do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto prispievať na výživu maloletého dieťaťa k rukám matky maloletého dieťaťa. Nedoplatok výživného za čas od 14.07.2010 do 31.05.2013 v sume 4.947,10 eur zaviazal odporcu povinnosťou splácať v mesačných splátkach po 150 eur spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia pod stratou výhody splátok. Taktiež, že o trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 17C/40/2011-511 zo dňa 02.12.2013 súd návrh navrhovateľky 1/ na obmedzenie výkonu rodičovských práv odporcu v rozsahu správy majetku a zákonné zastupovanie k maloletému zamietol s tým, že o trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Krajský súd Žilina ako súd odvolací rozsudkom č. k. 8Co/76/2014-573 zo dňa 31.03.2014 rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľky 1/ na obmedzenie rodičovských práv odporcu k maloletému zamietnutý potvrdil; v časti výroku o povinnosti odporcu prispievať na výživu maloletého výživným za obdobie od 14.07.2010 do 01.10.2011 sumou po 200 eur mesačne so zročnosťou do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto prispievať na výživu maloletého dieťaťa k rukám matky, potvrdil, rozsudkom okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom v časti výroku o povinnosti odporcu prispievať na výživu maloletého výživným za obdobie od 02.10.2011 do 31.12.2012 sumou 170 eur mesačne a za obdobie od 01.01.2013 sumou 230 eur mesačne so zročnosťou do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto prispievať na výživu maloletého dieťaťa k rukám matky, vo výroku o zameškanom výživnom a vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, pričom rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výrokoch odvolaním

nenapadnutých, zostal nedotknutý. Na podklade dovolania navrhovateľky 1/ Najvyšší súd SR uznesením č. k. 7Cdo/510/2014-694 zo dňa 25.11.2015 dovolanie proti výroku rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. marca 2014 sp. zn. 8Co/76/2014, ktorým bol potvrdený rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľky 1/ na obmedzenie výkonu rodičovských práv odporcu k maloletému odmietol (nadobudol tak právoplatnosť dňa 14.05.2014) a vo výroku, ktorým bol potvrdený prvostupňový rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v časti výroku o výživnom maloletého za obdobie od 14.07.2010 do 01.10.2011 zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/3/2016-746 zo dňa 15.03.2016 rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom v časti výroku o povinnosti odporcu (ďalej „otca dieťaťa“) prispievať na výživu maloletého výživným za obdobie od 14.07.2010 do 01.10.2011 sumou po 200 eur mesačne zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd konštatoval, že na základe intencií odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, aby konal aj o úrokoch v zmysle podania navrhovateľky 1/ (ďalej len „matky dieťaťa“) (č.l. 567 spisu), ktoré vyčíslenie úrokov z omeškania predložila v rámci odvolacieho konania podaním zo dňa 15.01.2014, predmetné podanie posúdil podľa ustanovení Zákona o rodine, kedy výživné je vzťah vyplývajúci z rodinného práva, preto nie je záväzok podľa Občianskeho zákonníka. Podanie bolo vylúčené a zapísané ako nový návrh vedený pod sp. zn. 2C/17/2014 a v súčasnosti je vec vedená pod sp. zn. 8C/196/2014, konanie nie je právoplatne skončené. V tomto konaní sa preto o výživnom na maloletého v ďalšom úrokmi z omeškania s platením výživného nezaoberal.

Pri rozhodovaní súd vychádzal z ust. § 110 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „C. m. p.“, § 28 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Na základe vykonaného dokazovania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom matky, otca a kolízneho opatrovníka, dospel k záveru, že je potrebné upraviť výživné k maloletému dieťaťu vzhľadom k tomu, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti a k rodičovskej dohode nedošlo. Súd určil výživné za obdobie od 14.07.2010 do 31.01.2013 a od 01.02.2013 naďalej.

Určil výživné od narodenia dieťaťa t.j. 14.07.2010 späť a nie od podania návrhu na určenie otcovstva dňa 17.02.2011 pri aplikácii ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom na to, že v priebehu tohto konania o určenie otcovstva bol podaný návrh na určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, ktoré konanie prebiehalo na súd pod sp. zn. 37Po/1/2011, pričom otec otcovstvo neuznal a následne po vykonanom znaleckom dokazovaní analýzou DNA bol vytvorený priestor pre vyhlásenie oboch rodičov, pričom otec túto možnosť uznania (nie povinnosť v zmysle zákona) odmietal. V období od 14.07.2010 do 31.01.2013 mal súd zistené pomery na strane matky (poberanie materského príspevku, rodičovského príspevku, pracovného príjmu, dieťaťa (v starostlivosti matky i starých rodičov, mesačné náklady v priemere predstavovali 196,72 eur /plávanie, hračky, oblečenie, potraviny, drogeria, iné/ bez nákladov bývania, predškolské zariadenie), otca (vyživovacia povinnosť k F. V. do augusta 2011, k F. V., voči matke (určenú súdnym rozhodnutím od 04.07.2010 do 30.09.2011) i voči manželke, pracovný príjem od júla 2010 - 1.901,83 eur, r. 2011 - 1.777,65 eur, r. 2013 (správne r. 2012 - poznámka odvolacieho súdu) - 2.364,65 eur), výdavky s bývaním v rodinnom dome s podieľaním sa aj manželky žijúcej s otcom v spoločnej domácnosti). Súd čo sa týka otca konštatoval, že bol riadne zamestnaný, nedosahoval nadštandardný príjem, pričom pracoval mimo trvalého bydliska, s čím boli spojené i ďalšie výdavky (nájom bytu v sume 360 eur). Mesačné náklady na maloleté dieťa (vek 2,5 roka), ktoré vyčísliť matka považovala za neprimerane vysoké. V rozhodnom období hodnotil majetkové pomery otca za účelom ustálenia výšky výživného a zodpovedajúce jeho reálnym možnostiam a schopnostiam, prihliadal nielen na jeho príjem vo finančnom vyjadrení, ale aj celkové majetkové pomery vrátane nehnuteľných vecí (dom, BSM) a skutočnosť, že v tom čase bol osobou v produktívnom veku, nepretržite zamestnaný a mal pravidelný zdroj príjmu, ktorý mu umožňoval riadne si plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť hoci mal ešte ďalšie vyživovacie povinnosti v rámci rodinného vzťahu. Súd vzhľadom na vek dieťaťa 2,5 roka považoval za primerané jeho možnostiam a schopnostiam podľa preukázaných príjmov, majetkových pomerov, s prihliadnutím na nevyhnutné výdavky a tiež na ďalšie 3 vyživovacie povinnosti prispievať na výživu výživným vo výške 200 eur mesačne s účinnosťou od 14.07.2010. Za rozhodné obdobie tak bude otec prispievať na mesačné náklady maloletého vyššou sumou ako matka (s prihliadnutím na starostlivosť matky o maloletého a na bývanie). Sumu určil tak, že je približne rovná mesačným nákladom, ktoré matka vyčísliť v sume 196 eur bez nákladov bývania, pričom časť odôvodnených potrieb maloletého bolo možné v tomto rozhodnom období hrať z rodinného prídavku ňou poberaného. Súd konštatoval, že odôvodnené potreby dieťaťa majú hranicu, ktorá je daná zásadne spotrebným charakterom výživného, rozsahom potrieb pre rozvoj osobnosti dieťaťa.

Pri určovaní výšky výživného v období od 01.02.2013 naďalej, ktorý ovplyvnil rozsah i obsah odôvodnených potrieb dieťaťa bol začiatok dochádzky dieťaťa najskôr do predškolského zariadenia (2,5 roka) a následne od 01.09.2016 nástup na I. stupeň základnej školy. Pri svojom rozhodovaní o zmene (zvýšení) výživného súd pre určenie výživného porovnal u oboch rodičov navzájom možnosti, schopnosti a majetkové pomery, prihliadol k odôvodneným potrebám dieťaťa (u matky - pracovný príjem, od januára 2017 rodičovský príspevok, od júna 2013 podpora v nezamestnanosti, od r. 2014 rodičovský príspevok, vyplatenie exekúcie na výživnom v sume 5.521,44 eur, v r. 2015 rodičovský príspevok, v júni 2015 vyplatenie nedoplatku na výživnom v sume 2.354,80 eur, u otca - od decembra 2013 do decembra 2014 práceneschopnosť a poberanie nemocenských dávok, zmena pracovného zaradenia a miesta výkonu práce v dôsledku zdravotného stavu, pokles príjmu na sumu 1.350 eur, ubudnutie vyživovacej povinnosti k F. V., k matke dieťaťa, avšak naďalej 3 vyživovacie povinnosti). Súd konštatoval, že sa zvýšili výdavky na dieťa súvisiace s návštevou predškolského zariadenia. Pri určení výšky výživného vychádzal z vyčíslenia bežných nákladov na dieťa (návšteva predškolského zariadenia /stravné 25 eur mesačne, rodičovský poplatok 20 eur ročne/, náklady na lieky 30 eur, plávanie 42 eur, strava 170 eur, vzdelanie 87 eur). Vykonané dokazovanie preukázalo, že nastala zmena pomerov i na strane otca spočívajúca v znížení jeho príjmu bez jeho zavinenia. Pochybnosti ohľadom zdravotného stavu a zníženého príjmu otca súd nemal. Nebolo tiež nevyhnutné, aby otec si zabezpečoval ďalší príjem a aby súd vychádzal zo skutočnosti, že sa tento vzdal výhodnejšieho zamestnania a zárobku. Prihliadal tiež na jeho vyživovaciu povinnosť voči druhému dieťaťu. Podľa súdu relevantné pomery - rodinná situácia, príjmové pomery i existujúca vyživovacia povinnosť umožňovali, aby sa otec podieľal na nákladoch reálne sumou 230 eur, ktorá suma, zvýšená zo sumy 200 eur o 30 eur neznamena ani hrozbu ani podstatný zásah do materiálnej sféry otca. Na druhej strane ak matka na výživu prispeje tiež sumou 230 eur mesačne, súhrn finančnej podpory oboch rodičov postačuje na zabezpečenie primeraných odôvodnených potrieb syna účastníkov. Súd od 01.09.2016 t.j. nástupu maloletého na I. stupeň základnej školy nenechal vyživovaciu povinnosť s ohľadom na majetkové a osobné pomery otca dieťaťa a jeho pretrvávajúci nepriaznivý zdravotný stav. Dospel k záveru, že životná úroveň oboch rodičov dieťaťa je porovnateľná, ani jeden nevlastní nehnuteľnosti (č.l. 1038, 1039 spisu), nemá úspory. Výdavky oboch rodičov spojené so zabezpečením bývania, stravy (t.j. osôb voči ktorým majú zákonnú vyživovaciu povinnosť) sú porovnateľné, pričom zohľadnil i tú skutočnosť, že na nákladoch otca sa podieľa i jeho manželka. V súčasnosti príjem otca je v priemere o 496 eur vyšší ako u matky, pričom otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi F., ktorý je študent strednej školy v maturitnom ročníku a na ktorého výdavky sú podstatne vyššie ako výdavky dieťaťa vo veku 7 rokov, žiaka základnej školy. V danej veci nebola preukázaná vyššia životná úroveň alebo lepšia majetková situácia otca, aby uhradzoval výživné sumou uplatňovanou matkou.

Na výživu maloletého otec zaplatil v rozhodnom období od 14.07.2010 do 30.09.2017 spolu sumu 13.676,07 eur. Nedoplatok za obdobie od 14.07.2010 do 30.09.2017 predstavuje sumu 17.996,12 eur. Rozdiel predstavuje sumu 4.320,05 eur, ktorý súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 150 eur mesačne k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh matky, v ktorom žiadala určiť výživné na maloletého nad rozsah výživného ako i návrh na tvorbu úspor a úhradu preddavkov na výživné zamietol. Dospel k záveru, že súčasné majetkové pomery otca nedovoľujú prispievať maloletému na tvorbu úspor. Došlo k zníženiu príjmu otca a pod odpočítaní jeho zákonnej vyživovacej povinnosti voči deťom a manželke zostatok jeho disponibilného príjmu je potrebné vynaložiť na zabezpečenie jeho bežných základných potrieb. Pokiaľ ide o návrh matky na uloženie povinnosti s poukazom na ust. § 64 Zákona o rodine nejde o takýto prípad, keď je ohrozená pravidelnosť plnenia výživného (otec je riadne zamestnaný, dosahuje pravidelný príjem, potreby maloletého sú zabezpečené). Dôvody hodné osobitného zreteľa v danej veci preukázané neboli.

Súd rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania v súlade s § 52 C. m. p. Štátu - SR priznal proti otcovi právo na náhradu trov konania vo výške 427,98 eur s poukazom na ust. § 58 C. m. p. (znalečné bolo hradené z rozpočtových prostriedkov súdu) a zároveň upravil učtáreň súdu, aby po právoplatnosti preúčtovala na príjmový účet uvedenú sumu a to zo záloh zložených odporcom ako preddavok trov znaleckého dokazovania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie otec dieťaťa a matka dieťaťa.

3. Otec dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolaním napadol rozsudok okresného súdu do výrokov I. a II. (o výživnom a nedoplatku na výživnom) z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého

stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súčasne súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

V prvom rade namietal určenie výživného od narodenia dieťaťa, t.j. od 14.07.2010 a nie od podania návrhu na začatie konania (17.02.2011) a teda na nesprávnu aplikáciu § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Podľa neho skutočnosť, že sa narodilo dieťaťa nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa. Rovnako tak ani prebiehajúce súdne konanie vo veci určenia otcovstva. Existencia dôvodov osobitného zreteľa nie je podľa neho dostatočne odôvodnená. Zdôraznil, že on po narodení dieťaťa do podania návrhu na výživu dobrovoľne prispieval. Uvedené konštatoval aj súd v bode 56 odôvodnenia rozsudku s tým, že nie však vo výške požadovanej matkou. Nie je preto možné jej určenie spätne dôvodiť s poukazom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

V súvislosti s určenou výškou výživného otec namietal že súd síce vyslovil, že okrem dieťaťa má aj ďalšie tri vyživovacie povinnosti, avšak tieto už bližšie nezohľadňoval, najmä v priebehu r. 2010-2017. V čase podania návrhu mal vyživovacia povinnosť k manželke, k F. F. (do r. 2011 bol študent vysokej školy). Naproti tomu matka má iba jednu vyživovacia povinnosť. Súd mal pri rozhodovaní zohľadniť, že od 15.05.2017 je matka zamestnaná (príjem 719,50 eur) a poberá aj čiastočný invalidný dôchodok (379 eur), celkovo tak sumu 1.098,50 eur, čo je dostatočný príjem. Tiež je nesporné, že táto mala príjem aj v minulosti, resp. v priebehu rokov poberala ako rodičovský príspevok, tak i čiastočný invalidný dôchodok, či podporu v nezamestnanosti. Ďalej otec poukazyval na to, že maloletý bol od októbra 2011 do decembra prevažne v starostlivosti starých rodičov. Potom ak mal súd za to, že došlo v priebehu celého konania vo veci samej k zmene pomerov, t.j. maloletý začal navštevovať predškolské zariadenie a neskôr školské zariadenie bolo jeho povinnosťou zohľadniť aj zmenu v otázke bytových pomerov a osobnej starostlivosti matky. Ďalej vytýkal súdu, že nezohľadňoval zmenu v jeho majetkových pomeroch, kedy mal preukázané, že bol dlhodobo práceneschopný (od novembra 2013 do decembra 2014), teda bez svojho zavinenia nemal príjem. Boli mu vyplácané nemocenské dávky v sume 4.188,45 eur t.j. 349 eur mesačne. Napriek tomu mu súd určil výživné 230 eur mesačne pričom mal v tomto období aj inú vyživovacia povinnosť. Tvrdil, že súd mal zohľadniť nielen majetkové pomery matky, ale i skutočnosť, že pôžička, ktorú on spláca bola spotrebovaná na výživné na maloletého a pri jeho priemernom mesačnom príjme v sume 1.358,68 eur, z ktorého splátka predstavuje 647,51 eur a bežné výživné spolu s nedoplatkom v sume 380 eur. Zostáva mu tak na jeho základné potreby, najmä stravu a lieky, ošatenie suma 331 eur, z ktorej sumy musí zabezpečiť i bývanie a starostlivosť o svoje deti a manželku. Ďalej otec poukazyval na to, že súd mal v konaní preukázané, že on nemá nijaké peňažné úspory, nevlastní majetok, ktorý by mohol speňažiť. Rovnako tak aj to, že od narodenia maloletého do septembra 2017 uhradil na výživnom sumu 15.126,63 eur čo v priemere predstavuje 177 eur mesačne. V ďalšej časti odvolania mal za to, že matkou uplatnené výživné prekračuje rámec nevyhnutných výdavkov na zabezpečenie riadneho vývoja a vývinu maloletého. Nepovažoval ňou vyčíslené výdavky (výlety niekoľkokrát ročne, hračky spolu v sume 1.500 eur, klavír v sume 961,50 eur, výlet do Disneylandu v sume 600 eur, liečebné pobyty pri mori ročne v sume 2.400 eur, životné poistenie, komunálny odpad) za nevyhnutné. Otec dieťaťa navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Matka dieťaťa v odvolaní navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť a určiť výživné od 14.07.2010 do 31.12.2012 sumou 300 eur mesačne, od 01.01.2013 do 31.05.2017 sumou 400 eur mesačne, od 01.06.2017 naďalej sumou 300 eur mesačne k jej rukám vždy do 25. dňa v mesiaci vopred a na tvorbu úspor sumou 200 eur mesačne na účet maloletého zriadený ňou taktiež počnúc od jeho narodenia. Pokiaľ ide o zameškané výživné navrhla, aby súd zaviazal otca splácať ho v splátkach po 150 eur mesačne spolu s bežným výživným. Zároveň navrhla rozhodnúť o trovách konania o určenie otcovstva tak, že jej prizná ich 100 % náhradu, nakoľko bola v konaní úspešná v plnom rozsahu.

V rámci námietky, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam poukazovala na skutočnosti uvádzané v jednotlivých bodoch odôvodnenia rozsudku v tom smere, že ich považovala za nepravdivé (ohľadom miesta bývania s maloletým). Skutočnosť, že otec dobrovoľne nezačal plniť povinnosť uloženú súdom a teda musel za exekúciu zaplatiť viac ako 200 eur je výlučne jeho chyba a nemôže byť na ťarchu maloletému. Uviedla, že otec poberal nemocenské od 12/2013 do 12/2014 v sume 4.188,45 eur a okrem toho za uvedené obdobie aj príjem 12.502,72 eur, spolu teda 16.691,17 eur. Poukazovala aj na to, že vykonaným dokazovaním neboli zistené skutočnosti ohľadom kúpy pozemkov v k.ú., na ktorých chcel stavať, pričom zmluva o úvere slúžila na iný účel ako na ich kúpu. Vytýkala súdu, že nesprávne uviedol priemerný čistý mesačný príjem otca za r. 2013, 2014, 2015. Tiež nedostatočne zhrnul náklady na dieťa (plávanie, tanečná príprava, výtvarná výchova, angličtina, športová príprava, lyžovanie, kúpeľná liečba a pobyt pri mori indikovaný lekárom ako nevyhnutný) a uviedol nesprávne skutkové zistenia ohľadom vzniku ochorenia maloletého - ekzému (r. 2011). Pokiaľ

súd uviedol, že výdavky vyčíslavala rozdielne bolo to vzhľadom na trvanie sporu a rôzne výdavky maloletého. Poukázala na dovolenky otca už v r. 2011-2013 a žiadala vykonať dokazovanie dopytom na konkrétne cestovné kancelárie, pričom tento až teraz sám predložil dôkaz, že tomu tak je. Podľa matky sú uvedené nesprávne skutkové závery ohľadom nákladov otca na bývanie (v centre X. vo výške 360 eur mesačne) a na dopravu do práce (Nové Mesto nad Váhom v sume 793 eur mesačne). Pokiaľ ide o náklady platené v súčasnosti otcom za dom, ktorý daroval svojim dvom synom, z ktorých jeden je už zárobkovo činný a druhý dospelý, tieto je potrebné rozdeliť na počet zárobkovočinných osôb, minimálne troch. Vytýkala súdu, že nemal preukázané, že druhý syn je naozaj v maturitnom ročníku. Za tým účelom mal vykonať dopyt do Sociálnej poisťovne, resp. preveriť či otec poberá rodinné prídavky na tohto syna. Vytýkala súdu, že ohľadom výšky nákladov na maloletého za obdobie od 14.07.2010 do 31.01.2013 vyňal iba časť nákladov a do úvahy nebral náklady na životné poistenie, stavebné sporenie, hodnotu jej starostlivosti a polovicu nákladov na bývanie, príspevok na bývanie, benzín, parkovanie, údržbu auta, telefón. V období od 14.07.2010 do 30.09.2011 je to tak suma 1.067,15 eur mesačne a nie 502,80 eur. Pokiaľ súd neakceptoval jej náklady na bývanie ako aj ďalšie, tak mal vysvetliť, prečo tak neurobil. Matka dieťaťa za nesprávne skutkové zistenia považovala keď súd uviedol, že otec v období od 14.07.2010 do 31.01.2013 nemal nadštandardný príjem. Poukázala na to, že tento za uvedené obdobie predstavoval výšku 2.205,58 eur. Nepovažovala za zrejme pokiaľ súd uviedol sumu 196 eur uvedenú v bode 52 odôvodnenia rozsudku. Ďalej poukázala na to, že jej náklady na bývanie sú 300 eur mesačne a podieľa sa na nich sama, na nákladoch na dome, ktoré bývanie je lacnejšie sa podieľajú minimálne traja zárobkovočinní ľudia. Rovnako je to aj s nákladmi na stravu. Matka vytýkala súdu, že v konaní otec nepredložil žiadny dôkaz o výdavkoch na dospelého syna F. a ani nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by toto tvrdenie potvrdzoval. Ďalej poukázala na to, že otec z obavy svojho zdravotného stavu previedol všetok svoj nehnuteľný majetok v júni 2017 na svoje dve staršie deti, rovnako hnutelný (auto), aby hlavne maloletý po ňom nededil. Aj z tohto dôvodu mal súd zabezpečiť pre maloletého tvorbu úspor. V rámci odvolacieho dôvodu namietajúceho nesprávne právne posúdenie veci matka uviedla, že súd - pri určovaní výšky výživného neprihliadol na to, že sa otec o syna nestaral a nestará, maloletý ho nepozná, záujem prejavil v septembri 2017, - napriek jej návrhom neurobil dopyt na Sociálnu poisťovňu ohľadom pracovnej činnosti syna F., - na nákladoch spojených s bývaním v dome patriacom otcovi a jeho manželke, nezahrnul aj dospelého zárobkovo činného syna F., - neuzavrel, že vyživovacia povinnosť k synovi G. predchádza vyživovaciu povinnosť otca k jeho manželke, - pri určení výšky výživného nezapočítal do výživného jeho syna F. dar - dom v hodnote cca 200.000 eur (nemal preto prihladať na vyživovaciu povinnosť otca voči nemu), - nezohľadnil, že jej 50 %-né zdravotné postihnutie a to, že bola na rodičovskej dovolenke, pričom poukázal iba na zdravotný stav otca, ktorému invalidita nebola priznaná, - neprihliadol na to, že otec sa zbavil auta, domu napriek ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Matka považovala za nesprávne rozhodnutie súdu o trovách konania v tejto veci, keďže bol aplikovaný nesprávny právny predpis a rozhodnutie o nepriznaní trov konania nebolo zdôvodnené v súlade so zákonom.

V ďalšej časti odvolania matka vytýkala súdu, že nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (preverenie zárobkovej činnosti syna F., dopyt na cestovné kancelárie ohľadom dovoleniek za roky 2010 - doposiaľ).

5. Matka dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca dieťaťa, v ktorom poukazoval na neexistenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v súvislosti s určením výživného od narodenia dieťaťa uviedla, že tieto spočívajú najmä v skutočnosti, že podala na Okresnom súde Žilina návrh na určenie otcovstva ešte v roku 2010 (sp. zn. 18C/264/2010), ktorý však zobrala späť, keďže jej otec sľúbil, že otcovstvo uzná dobrovoľne. Následne po tomto späťvzatí podala návrh na určenie otcovstva súhlasným vyhlásením (sp. zn. 37Po/ 1/2011), ako aj návrh na určenie otcovstva súdom. Ďalším dôvodom je aj tá skutočnosť, že po pôrode mala iné povinnosti súvisiace so starostlivosťou o maloletého. Súd podľa nej dostatočne odôvodnil tieto dôvody a navyše aj odvolací súd v predchádzajúcom rozhodnutí v prvom poradí zo dňa 29.05.2013 tieto nenamietal a priznanie výživného pre maloletého odo dňa jeho narodenia považoval za správne. Pokiaľ otec poukázal na jeho tri vyživovacie povinnosti, tak matka uviedla, že vyživovacia povinnosť voči maloletému dieťaťu predchádza vyživovaciu povinnosť voči manželke, ktorá ma taktiež vyživovaciu povinnosť voči svojmu manželovi a nemá žiadne zdravotné problémy, ktoré by jej bránili pracovať. Zároveň považovala za potrebné uviesť, že je iná vyživovacia povinnosť voči maloletému a iná voči plnoletej osobe, ktorá sa sama živí a teda skutočnosť, že plnoletý F. V. bol zapísaný ako študent vysokej školy, ohľadom ktorej neukončil ani jeden ročník, ešte neznamená, že otec mal voči nemu vyživovaciu povinnosť, keď tento si popri „štúdiu“ zarábala. Pokiaľ otec poukazuje na jej mesačný príjem vo výške 10.978,50 eur, z ktorého nie je zrejme akými výpočtami k nemu dospel, vychádza z

hrubého príjmu 719,50 eur, ktorý následne spočítava s invalidným dôchodkom, ktorého je poberateľkou. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že jej priemerný čistý mesačný príjem od 01.05.2017 do 31.08.2017 predstavoval sumu 483,64 eur. Spolu s invalidným dôchodkom je to 862,64 eur. Nie je jej zrejme, na čo chce poukázať otec tvrdením, že maloletý bol v období od októbra 2011 do decembra 2012 prevažne v starostlivosti starých rodičov. Uviedla, že pracovala 3 až 4 dni v týždni a dvakrát do týždňa do Žiliny dochádzala za prácou. Súd mal v danom prípade zohľadniť skutočnosť, že hradila náklady súvisiace s jej bývaním v I. v sume 100 eur, náklady súvisiace s bývaním a starostlivosťou o maloletého v sume 500 eur, a že zo svojej výplaty okrem toho mesačne minula 100 eur na dochádzanie do Žiliny a späť. Podľa matky je nepravdivé, že súd nezohľadnil zmenu v majetkových pomeroch otca za obdobie november 2013 až december 2014, čistý príjem otca za rok 2014 predstavoval sumu 15.945,81 eur (12.111,06 eur príjem + 3.834,75 eur nemocenské), čo mesačne v čistom predstavuje sumu 1.449,62 eur. Otcov čistý ročný príjem v roku 2013 predstavoval výšku 25.040,43 eur (24.686,73 eur príjem + 353,70 eur nemocenské), priemerný čistý mesačný príjem za rok 2013 predstavoval výšku 2.086,70 eur. Podľa matky tvrdenie, že jej životná úroveň bola rovnaká ako životná úroveň otca je dosť scestné. Na margo tvrdenia otca, že nemá žiadne úspory ani majetok, ktorý by mohol speňažiť, poukázala na skutočnosť, že tento v júni 2017 previedol svoj rodinný dom na svojich dvoch dospelých synov. Preto jeho tvrdenie, že nemá majetok, ktorý by mohol speňažiť, neobstojí, keďže sa všetkého majetku vzdal, resp. prepísal ho na svojich synov s výnimkou auta zapísaného na jeho manželku. Okrem toho, že otec v júni 2017 daroval rodinný dom svojim synom, v tom istom mesiaci si jeho starší syn kúpil nové auto. Podľa matky poukazom na ust. § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine sa majetkové pomery otca posudzujú tak ako keby rodinný dom nepreviedol a osobné motorové vozidlo, ktorého bol vlastníkom v roku 2013 nepredal. Ďalej uviedla, že výlet do Disneylandu ako aj nákup klavíra považuje za odôvodnené potreby maloletého. Maloletý je šikovný a hra na klavír mu ide. Nie je možné chodiť na hudobný nástroj a nemať hudobný nástroj doma. Kúpa klavíra bola preto podľa nej jednoznačne odôvodnená potreba. Kúpila digitálny, iba za 961,50 eur, napriek tomu, že cena sa pohybuje od 3.000 eur. Pokiaľ otec namietal výšku ďalších potrieb, poukázala na cenové relácie potrieb maloletých, z ktorých mnohé aj vydokladovala. Tvrdenia otca uvedené v odvolaní sa preto podľa nej nezakladajú na pravde, vykonaných dôkazoch, sú zavádzajúce a máťúce a vo zvyšku poukázala na ňou podané odvolanie.

6. Otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že jej tvrdenia v ňom považuje za nepravdivé a nedôvodné. Podal odvolanie proti rozsudku, v ktorom uvádza argumenty, ktorými dôvodí neprimeranosť súdom určenej vyživovacej povinnosti, pričom argumenty matky v jej odvolaní idú ešte nad rámec záverov prijatých súdom prvej inštancie v prijatom rozsudku, pričom nárok, ktorého sa domáha je absolútne neprimeraný stavu, preukazovanému v prvostupňovom konaní.

7. Matka dieťaťa v písomnej reakcii na vyjadrenie otca (replike) nesúhlasila s jeho tvrdením v uvedenom predmetnom vyjadrení. Ide o tvrdenie nezodpovedajúce skutočnosti, pretože všetky ňou uvádzané tvrdenia sú podložené. Otec nepravdivosť a nedôvodnosť len konštatuje, ale nič nekonkretizuje, pretože na pravdivé tvrdenia nemá argumenty. Naopak ním predložené odvolanie obsahuje kopec chýb, nepresností a zavádzajúcich údajov, na ktoré vo svojom vyjadrení poukázala. Pridržiavala sa preto ňou podaného odvolania ako i vyjadrenia k odvolaniu otca.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 C. m. p., § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými subjektmi - účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p., § 7 C. m. p.) a včas (§ 362 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ C. s. p. v spojení s § 62 ods. 1 C. m. p.), preskúmal rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C. m. p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C. m. p.), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C. m. p.) a po doplnení dokazovania na nariadenom odvolacom pojednávaní rozsudok okresného súdu vo veci samej zmenil (§ 388 C. s. p.) a vo výroku V. (o trovách štátu) ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

9. Predmetom konania pred okresným súdom bolo určenie otcovstva k maloletému. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 17C/40/2011-450 zo dňa 29.05.2013 určil, že odporca je biologickým otcom maloletého.

10. S konaním o určenie otcovstva je zo zákona (§ 110 C. m. p.) spojené aj konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého. Účelom spojenia týchto konaní je zaistenie okamžitého plnenia povinností otca, pokiaľ musel byť určený až takto súdnym rozhodnutím. Prvostupňový súd preto postupoval správne, keď po tom, čo určil otcovstvo k maloletému dieťaťu na základe vykonaného dokazovania, rozhodoval v ďalšom o úprave rodičovských práv a povinností a o výžive maloletého. Predmetným rozsudkom okresný súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude naďalej zastupovať a spravovať jeho majetok. Rozsudok okresného súdu v časti o určení otcovstva a výchove dieťaťa, zastupovaní a spravovaní majetku nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2013. Po zrušení rozsudku okresného súdu v prvom poradí (rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/76/2014-573 zo dňa 31.03.2014 ako aj v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 7Cdo/510/2014-694 zo dňa 25.11.2015 a následne uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/3/2016-746 zo dňa 15.03.2016) ohľadom výživného na maloletého bolo predmetom konania rozhodovanie o určení výživného od narodenia maloletého t.j. 14.07.2010 doposiaľ, prispievanie na tvorbu úspor a zloženie preddavku výživného na osobitný účet v sume 30.000 eur.

11. Okresný súd napadnutým rozsudkom otca zaviazal prispievať na výživu maloletého výživným za obdobie od 14.07.2010 do 31.01.2013 sumou po 200 eur mesačne a od 01.02.2013 sumou 230 eur mesačne so zročnosťou do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto prispievať na výživu maloletého dieťaťa k rukám matky maloletého dieťaťa a vo zvyšnej časti návrh matky zamietol.

12. Odvolacie námietky otca smerovali proti výroku rozsudku okresného súdu o určení výživného a to v prvom rade v tom, že táto má byť určená od podania návrhu a teda sa týkali nesprávnej aplikácie ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

Vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k ich maloletému dieťaťu vyplýva priamo zo zákona, vzniká narodením dieťaťa a jej plnenie trvá až dovtedy, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Jednou z foriem plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného prostriedku na úhradu potrieb dieťaťa potrebných pre jeho všestranný telesný a duševný vývoj. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Pokiaľ z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj spätne. Dôvody hodné osobitného zreteľa bude treba posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu.

Aj odvolací súd v danom prípade vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa pre spätné priznanie nároku na výživné pre maloleté dieťa a to od jeho narodenia t.j. 14.07.2010 a preto sa s určením výživného okresným súdom od uvedeného času stotožnil. Poukazuje na to, že konanie o výživnom pre maloleté dieťa nemohlo začať skôr než konanie o určení otcovstva. V tejto súvislosti nebolo možné žiadať od matky, aby vzhľadom na jej zdravotný stav hneď po narodení dieťaťa podala takýto návrh. Napriek tomu matka už v novembri 2010 podala návrh na určenie otcovstva (vedený u Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 18C/264/2010), ktorý však vzhľadom na prísľub novej dohody s otcom dňa 13.01.2011 vzala späť. Okrem toho prebiehalo aj konanie o určení otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov (vec vedená u Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 37Po/1/2011). Z týchto dôvodov odvolanie otca v tejto časti odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

13. Matka dieťaťa i otec dieťaťa v odvolaniach následne namietali rozsah určeného výživného. Otec dieťaťa vytýkal najmä nezohľadnenie jeho vyživovacích povinností, príjmu matky a nedôvodnosť rozsahu výdavkov na dieťa. Matka dieťaťa poukazovala hlavne na nesprávne vyhodnotenie dokazovania a nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností.

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výšky výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby a s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo

podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba základné nároky dieťaťa, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napr. súvisia so zdravotným stavom oprávneného (ako sú napr. liečebné náklady). Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda praktické príjmy ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadať k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku. Taktiež je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Zákon jeho opätovným zaradením medzi všeobecné kritériá určovania rozsahu výživného umožňuje komplexne posúdiť celkovú situáciu, životnú úroveň povinného pre potreby výživného, keďže príjmové pomery samy osebe neposkytujú úplný obraz o situácii povinného.

16. Podľa § 63 Zák. o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťa je potrebný súhlas súdu.

Predpokladom tvorby úspor dieťaťa z výživného sú podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine majetkové pomery povinného rodiča. Tieto majetkové pomery však musia byť skutočne dané a nie iba predpokladateľne dosiahnuteľné.

17. Mimosporové konanie ovláda princíp materiálnej pravdy vyžadujúci od súdu (aj odvolacieho s poukazom na § 68 C. m. p.) úplné zistenie skutočného stavu (§ 32, § 36 C. m. p.). Okrem toho súd a teda aj odvolací súd vždy rozhoduje podľa stavu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia (§ 378 ods. 1, § 217 ods. 1 C. s. p.). Nakoľko od rozhodnutia okresného súdu uplynula určitá doba odvolací súd na nariadenom pojednávaní doplnil dokazovanie ohľadom pomerov účastníkov oznámením obsahu listín podľa § 2 ods. 1 C. m. p. a § 204 C. s. p. a výsluchom rodičov dieťaťa ako účastníkov konania podľa § 2 ods. 1 C. m. p. a § 195 C. s. p.

18. Odvolací súd doplnením dokazovania ohľadom pomerov účastníkov konania od rozhodnutia okresného súdu mal zistené, že príjmy otca predstavovali sumu: za r. 2018 - 1.475,85 eur a od 1/ - 8/2019 - 1.606,66 eur. Otec nevlastní žiaden hnutel'ny a nehnuteľný majetok. Auto má k dispozícii od otca, lebo sa stará o rodičov. Manželka otca je naďalej zamestnaná u doterajšieho zamestnávateľa (od 15.08.2009). Priemerný čistý mesačný príjem mala za čas od 4/2016 do 12/2016 v sume 552,32 eur, za r. 2017 v sume 665,53 eur, v r. 2018 v sume 587,86 eur, za čas od 1/ - 6/2019 v sume 582,29 eur. Manželka otca vlastní osobné motorové vozidlo. Pokiaľ ide o syna F. tento ukončil v r. 2009 strednú školu, dňa 01.09.2010 ukončil denné štúdium na Obchodnej fakulte Ekonomickej Univerzity v Bratislave (č.l. 776 spisu) Pokiaľ v školskom roku 2010/2011 začal navštevovať bakalárske štúdium kombinovanou formou na Vysokej škole ekonómie a managmentu v Prahe, popri štúdiu pracoval. Pokiaľ otec daroval nehnuteľnosti synom pochádzajúcim z manželstva tak podľa neho dôvodom bol jeho zdravotný stav a v tejto súvislosti dohoda s manželkou, s ktorou nehnuteľnosti spoločne nadobudli. Náklady spojené s užívaním (poplatky za elektrinu, plyn, daň) ako i náklady na opravy uhradza on. Synovia, ktorí sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností na náklady neprispievajú. Starší syn F. žije asi rok v USA. Mladší syn F. od 01.09.2018 nastúpil na vysokú školu - Fakultu masmediálnej komunikácie v Trnave. V súčasnej dobe navštevuje 2. ročník. Podľa udania otca výdavky na syna predstavujú sumu 150 eur mesačne (internát, strava, náklady súvisiace so štúdiom a vreckové), strava v r. 2017 - 18,06 eur mesačne, v r. 2018 - 19,20 eur mesačne. Otec ako výdavky uviedol splácanie pôžičiek (194,06 eur, 199,07 eur a nová pôžička v sume 162,73 eur mesačne), strava v r. 2017 - 376,22 eur mesačne, r. 2018 - 362,97 eur mesačne, lieky v r. 2017 - 41,83 eur mesačne, v r. 2018 - 59,37 eur mesačne, nájomné v r. 2017 - 177,35 eur mesačne, r. 2018 - 173,03 eur mesačne, ošatenie v r. 2017 - 21,69 eur mesačne,

v r. 2018 - 16,03 eur mesačne, náklady na dom v r. 2017 - 423,70 eur mesačne, v r. 2018 - 70,35 eur mesačne, daň v r. 2017 a v r. 2018 - 3,78 eur mesačne, odpad v r. 2017 - 5,74 eur mesačne, v r. 2018 - 8,52 eur mesačne. U zamestnávateľa matky dieťaťa - MV SR - Centrum podpory Žilina jej priemerný čistý plat predstavoval od 5/2017 do 12/2017 sumu 560,03 eur, za r. 2018 sumu 688,73 eur a od 1/ - 2/2019 sumu 986,84 eur. Pracovný pomer skončil dohodou zo strany zamestnávateľa. Priemerný čistý príjem matky vrátane daňového bonusu a DDS ZL u zamestnávateľa - Slovenská inšpekcia životného prostredia Žilina predstavoval za obdobie od marca do júla 2019 sumu 797,56 eur a dávky nemocenského v júli 2019 - 216,20 eur, ošetrovné 74,90 eur a 72,40 eur. Za mesiac august čistý príjem predstavoval sumu 947,59 eur. Matka je aj poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku od 01.01.2018 v sume 383,10 eur. Od 01.01.2019 tento poberá v sume 393 eur. Je výlučnou vlastníčkou pôvodného bytu nadobudnutého v dôsledku odstúpenia od kúpnej zmluvy uzavretej s rodičmi. Vlastní nehnuteľností vedené na LV č. XXXX k. ú. H. P.. Matka v podaní zo dňa 05.03.2019 (č.l. 1558 spisu) uviedla, že v porovnaní so stavom v r. 2017 sa ohľadom maloletého zvýšili náklady na futbal, ktoré mesačne predstavujú cca 30 eur (poplatok 12 eur, náklady na štartovné na zápasoch, na pohonné hmoty na dochádzanie na tréning a na zápasy, náklady na oblečenie, obuv, čo na sezónu predstavuje cca 100 eur). Okrem toho náklady na stravu, kozmetiku, lieky, vitamíny, krémy, bývanie, cestovanie, pobyt pri mori, kultúru, lyžovanie, detské svety a aquaparky. Maloletý od 01.09.2019 navštevuje 4. ročník základnej školy. Podľa prehľadu predloženého matkou 11.09.2019 (č.l. 1787 spisu) výdavky na maloletého predstavujú: - obedy v škole (30 eur jednorázový poplatok, 5 eur mesačne,) školský klub detí (15 eur mesačne), školské potreby (70 eur), mimoškolské aktivity (futbal /12 eur mesačne poplatok, 10 eur mesačne dochádza na tréningy - 2x týždenne v I. 1x za týždeň v L., 25 eur, dres, 25 eur, tréningové oblečenie, fľaša, 100 eur obuv na sezónu, náklady na zápasy - dochádzanie plus štartovné/, základná umelecká škola (12 eur mesačne), predpokladaný poplatok za školu v prírode - 165 eur, náklady na krúžky v škole, spojené s kúpeľnou liečbou (250 eur - 650 eur ročne), pobyt pri mori (1.479 eur), výlety, životné poistenie - 248,60 eur ročne, oblečenie, obuv - 500 eur ročne, krémy, vitamíny, zdravotná starostlivosť - 20 eur mesačne, hračky, športové potreby, knihy, kino, kultúrne podujatie - 500 eur ročne, plánovaný nákup lyžiarskej výstroje v zime 2019 - cca 250 eur, 2x denný letný tábor na týždeň - 250 eur. Výdavky matky na domácnosť predstavujú: - bývanie 150 eur mesačne, internet, televízia, telefón - 52,30 eur mesačne, pohonné hmoty v súvislosti s užívaním osobného motorového vozidla - 70 eur (bez nákladov na futbal) /i povinné zmluvné poistenie, parkovacia karta, STK, náklady na auto/, strava - 350 eur mesačne, hygienické potreby, kozmetika, drogéria - 30 eur mesačne, poplatok za komunálny odpad - 42,34 eur.

19. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne keď napadnutým rozsudkom určil výživné za obdobie od narodenia dieťaťa t.j. 14.07.2010 do 31.01.2013 v sume 200 eur mesačne a od nástupu maloletého do predškolského zariadenia t.j. od 01.02.2013 naďalej sumou 230 eur mesačne.

20. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu ako i doplneného dokazovania v prvom rade zdôrazňuje, že vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu majú obaja rodičia (matka i otec), pričom platí, že súd individuálne skúma schopnosti, možnosti a majetkové pomery, životnú úroveň, počet a výšku iných vyživovacích povinností každého z rodičov, plnenie vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa a starostlivosť o domácnosť, ktorej členom je dieťa.

21. Okresný súd správne postupoval pokiaľ pri určení výživného za čas od narodenia dieťaťa do dňa rozhodnutia vo veci prihliadal na rozhodujúce skutočnosti, ktoré nastali na strane účastníkov konania a v tejto súvislosti výživné určil diferencovane. Nestotožnil sa však s vyhodnotením všetkých zistených skutočností a úplným zistením pomerov účastníkov konania čoho dôsledkom bolo, že určil výživné od narodenia dieťaťa t.j. od 14.07.2010 do 31.01.2013, od nástupu maloletého do predškolského zariadenia t.j. 01.02.2013 do 03.11.2013, od dlhodobej práceneschopnosti otca t.j. od 04.11.2013 do 31.08.2016 a od nástupu maloletého na základnú školu t.j. od 01.09.2016 doposiaľ.

22. V tejto súvislosti v prvom rade uvádza, že súhlasí s určením výživného otcovi od narodenia dieťaťa t.j. 14.07.2010 do 31.01.2013 (od 01.02.2013 maloletý nastúpil do predškolského zariadenia). Nestotožnil sa však s výškou a to s ohľadom na potreby dieťaťa a možnosti a schopnosti otca, nakoľko okresný súd nesprávne vyhodnotil pomery na strane otca najmä vzhľadom na výšku jeho príjmu a počet jeho ďalších vyživovacích povinností. Podľa odvolacieho súdu otec vo vzťahu k manželke nemá vyživovaciu povinnosť, nakoľko táto bola zamestnaná a okrem toho bola v uvedenom čase spoluvlastníčkou nehnuteľností (rodinného domu). Pokiaľ ide o syna F. tento ukončil v r. 2009 strednú

školu, dňa 01.09.2010 ukončil denné štúdium na Obchodnej fakulte Ekonomickej Univerzity v Bratislave (č.l. 776 spisu) Pokiaľ v školskom roku 2010/2011 začal navštevovať bakalárske štúdium kombinovanou formou na Vysokej škole ekonómie a managmentu v Prahe, popri štúdiu pracoval. Takže vyživovacia povinnosť otca skončila 01.09.2010. Správne okresný súd prihladol na vyživovaciú povinnosť otca k matke z titulu príspevku na výživu nevydatej matky (rozsudkom Okresného súdu Nové mesto nad Váhom č. k. 4P/133/2012-234 bol otec zaviazaný prispievať za čas od 14.07.2010 do 15.12.2010 výživné vo výške 200 eur mesačne a za čas od 16.12.2010 do 30.09.2011 vo výške 300 eur mesačne). Mal tiež vyživovaciú povinnosť a to k synovi F., ktorý v uvedenom čase bol vo veku 12 rokov a navštevoval základnú školu. Príjmy otca za uvedené obdobie predstavovali od júla do decembra 2010 sumu 1.901,84 eur, za r. 2011 sumu 1.777,65 eur, za r. 2012 sumu 2.364,10 eur. Okrem toho bol spoluvlastníkom nehnuteľností - rodinného domu a vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Audi A6. Odvolací súd na rozdiel od okresného súdu považoval príjem otca z titulu manažérskej funkciu u SPP, a.s. Bratislava za nadštandardný. Pokiaľ aj kvôli zamestnaniu pracoval mimo miesta bydliska a býval v podnájme, na bývanie mu prispieval zamestnávateľ ako vyplynulo z jeho výpovede na pojednávaní pred odvolacím súdom sumou 150 eur mesačne. Okrem toho skutočne nebolo nevyhnutným, aby pokiaľ pracoval v Novom Meste nad Váhom býval v podnájme v X.. Matka dieťaťa v uvedenom čase poberala materský príspevok, rodičovský príspevok a určitý čas bola zamestnaná. Počas pracovného pomeru matky starostlivosť o maloletého zabezpečovali starí rodičia, ktorým na bývanie a stravu táto prispievala. Čo sa týka dieťaťa je nesporné, že pokiaľ sú pri novonarodenom dieťati, resp. batofati znížené výdavky na výživu (pokiaľ matka dieťa kojí), sú tu zvýšené výdavky na plienky, detskú kozmetiku (vlhčené obrúsky, detské oleje, mydlá, krémy), detské potreby - cumlíky, detské fľaše, vitamíny, zdravotná starostlivosť, čo kompenzuje zvýšené výdavky na stravu vo vyššom veku. Pokiaľ v súvislosti s rastom maloletého sa znižujú výdavky napr. na plienky a hygienické potreby, zvyšujú sa výdavky na stravu, hračky, záľuby pre zdravý vývoj a rozvoj dieťaťa. Pri určení výšky výživného je zároveň potrebné zohľadniť i podiel dieťaťa na výdavkoch domácnosti, v ktorej dieťa žije, keďže je nesporné, že i maloleté dieťa sa podieľa na vytváraní výdavkov na energie, vodu a pod. Na základe vyššie uvedených zistení odvolací súd považoval výšku výživného v sume 200 eur mesačne na maloletého určenú okresným súdom za neprimeranú a nestotožnil sa s okresným súdom, ktorý návrh matky na tvorbu úspor zamietol dospiac k záveru, že súčasné majetkové pomery otca nedovoľujú prispievať maloletému na ich tvorbu (pokiaľ ide o príjem otca mal za to, že došlo k jeho zníženiu a po odpočítaní jeho zákonnej vyživovacej povinnosti voči deťom a manželke zostatok jeho disponibilného príjmu je potrebné vynaložiť na zabezpečenie jeho bežných základných potrieb). Okresný súd nesprávne neprihladol na to, že pri určovaní výšky výživného sa skúmajú potreby dieťaťa aj vo vzťahu k životnej úrovni rodičov. pri vyššej životnej úrovni rodiča, ktorý je povinný platiť výživné, súd určí výživné pre maloleté dieťa vo výške, ktorá prevyšuje jeho reálne odôvodnené potreby (dokonca vo výške umožňujúcej tvorbu úspor - podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine). Naopak pri priemernej alebo nižšej životnej úrovni rodiča, respektíve pri jeho priemernom alebo nižšom finančnom príjme, sa určuje také výživné, ktoré pokryje reálne odôvodnené alebo aspoň nevyhnutné potreby maloletého dieťaťa. U povinnej osoby sú preto rozhodujúce jej reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné, pričom jediným kritériom tohto hľadiska nie je len aktuálny príjem, ale celkové reálne schopnosti a možnosti povinnej osoby, ktoré sa skúmajú z objektívneho hľadiska a komplexne. To znamená, že u povinnej osoby sa skúma jednak to, či jej aktuálny príjem objektívne zodpovedá jej schopnostiam a možnostiam, ale zároveň sa skúmajú jej celkové majetkové pomery. Odvolací súd preto za primeranú z titulu bežného výživného považoval sumu 180 eur a s ohľadom na to, že majetkové pomery otca to v uvedenom čase dovoľovali aj z titulu úspor sumu 100 eur čím sa zabezpečujú oprávnené potreby maloletého v rozsahu primeranom životnej úrovni povinného rodiča, teda otca.

23. Preskúmajúc ďalšie rozhodné obdobie sa odvolací súd stotožnil s okresným súdom v tom, že od 01.02.2013 a teda od nástupu maloletého do predškolského zariadenia nastala zmena pomerov na strane dieťaťa. Výdavky na dieťa sa rozšírili v súvislosti s návštevou tohto zariadenia (stravovanie, poplatky) ako i rozvojom jeho osobnosti (hračky, záľuby - plávanie). Pretrvávajúcim bol aj zhoršený zdravotný stav maloletého v dôsledku kožného ochorenia (atopický ekzém) a preto aj s tým spojené výdavky. Matka dieťaťa počas tohto obdobia poberala rodičovský príspevok ako i podporu v nezamestnanosti. Pokiaľ ide o otca tento bol v uvedenom čase zamestnaný u toho istého zamestnávateľa. V rozhodnom období príjem otca od februára do októbra 2013 predstavovala suma 2.040,11 eur. Okresný súd však neprihladol na to, že v uvedenom čase (04.06.2013) otec spolu s manželkou nadobudli do ich bezpodielového spoluvlastníctva pozemky v k. ú. J. o celkovej výmere 364 m² + 57 m². Podľa vyjadrenia otca tieto mali spolu s manželkou nadobudnúť za účelom výstavby

malého 1-izbového rodinného domu (č.l. 1080 spisu). Z kúpnej zmluvy vyplýva, že celková kúpna cena za predmetné nehnuteľnosti predstavovala 22.015 eur pričom prvú časť dohodnutej kúpnej ceny vo výške 1.820 eur uhradili kupujúci v plnej výške dňa 24.01.2013 a druhú časť dohodnutej kúpnej ceny vo výške 20.195 eur uhradia kupujúci predávajúcemu najneskôr v deň podpisu tejto kúpnej zmluvy teda dňa 04.06.2013 na bankový účet predávajúceho. Podľa otca (č.l. 1080 spisu) peniaze na výstavbu tohto nízko nákladového 1-izbového domu predpokladal riešiť úverom. Zmluva úvere s Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s., Bratislava, bola uzavretá ohľadom sumy 29.000 eur s prísl. dňa 16.08.2013. Úver bol teda poskytnutý po zakúpení pozemkov. V tomto čase trvala otcovi len vyživovacia povinnosť k synovi F.. Z toho dôvodu odvolací súd prihliadol na to, že otec mal k dispozícii predmetnú hotovosť na kúpu pozemkov ako úspory, ktoré tak predstavovali jeho majetkové pomery. Vzhľadom na uvedené považoval za primerané výživné za čas od 01.02.2013 do 03.11.2013 v sume 200 eur mesačne a na tvorbu úspor v sume 100 eur mesačne.

24. V nasledujúcom období bolo zistené, že otec dieťaťa bol od 04.11.2013 práceneschopný, ktorá práceneschopnosť trvala do 02.11.2014, teda po dobu jedného roka. Kvôli zdravotnému stavu došlo na strane otca k zmene druhu práce u jeho zamestnávateľa (technik - revízny technik PZ) a miesta výkonu práce (v mieste jeho bydliska F.). Základná mesačná mzda predstavovala sumu 1.350 eur + variabilná zložka mzdy 20 % zo základnej mesačnej mzdy). Došlo teda aj k zníženiu príjmu otca. Príjmy otca v tomto čase predstavovali - od 11/2013 do 10/2014 sumu 1.086,76 eur, od 11/2014 do 8/2016 sumu 1.473 eur. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť otca k synovi F. táto trvala aj v uvedenom čase. Maloletý v uvedenom čase navštevoval predškolské zariadenie a jeho bežné výdavky boli zhodné ako v prechádzajúcom období, pričom sa rozšírili jeho záujmové aktivity. Matka poberala rodičovský príspevok, podporu v nezamestnanosti, od 01.07.2016 pôsobila ako samostatne zárobkovočinná osoba (vykonávala advokátsku prax). Okrem toho v r. 2015 predala byt, ktorého bola výlučnou vlastníčkou rodičom, pričom v ňom naďalej bývala. Vzhľadom na zníženie príjmu otca, ktoré nebolo ním zavinené, považoval odvolací súd za čas od 04.11.2013 do 31.08.2016 za primerané výživné v sume 200 eur mesačne bez priznania úspor.

25. V ďalšom období a to od 01.09.2016 maloletý nastúpil do 1. ročníka základnej školy. Príjmy otca v uvedenom čase predstavovali: od 09/2016 do 12/2016 - 1.434,31 eur, r. 2017 - 1.393,46 eur. Matka bola od 01.09.2016 nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, bez príjmu (č.l. 926 spisu), od 15.05.2017 zamestnaná ako hlavný radca u okresného úradu s tarifnou mzdou 719,50 eur. Okrem toho poberala čiastočný invalidný dôchodok. Bolo tiež zistené, že otec dieťaťa dňa 12.06.2017 daroval nehnuteľnosti predstavujúce rodinný dom svojim dvom plnoletým synom do ich podielového spoluvlastníctva v polovici, pričom on spolu s manželkou majú v nehnuteľnostiach právo doživotného bývania a užívania. Uvedené vyplýva z listu vlastníctva č. k. 3180 k.ú. F.. Otec však napriek tomu hradí náklady spojené s užívaním domu i opravy s tým spojené a teda ako by bol ich vlastníkom. Konanie otca možno preto vyhodnotiť ako účelové zbavenie sa majetku. Okresný súd pri rozhodovaní na skutočnosť ohľadom dobrovoľného zbavenia sa majetku otca neprihliadal. Nestotožnil sa preto so záverom okresného súdu v tom, že aj keď došlo k ďalšej zmene pomerov na strane maloletého spočívajúcej v nástupe maloletého do 1. ročníka základnej školy, toto nemalo za následok zvýšenie výživného. Zohľadniac potreby dieťaťa spojené s návštevou školy i mimoškolskú činnosť, príjmy otca, jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k synovi F. a majetok, odvolací súd považoval za primerané výživné v sume 250 eur mesačne. Výška výživného je opodstatnená aj v súčasnej dobe, keď maloletý je vo veku 9 rokov, navštevuje 4. ročník základnej školy a má výdavky spojené s návštevou školy a mimoškolskými aktivitami, ktoré sú v záujme maloletého, aby boli podporované. Rovnako aj s ohľadom na výdavky spojené z jeho zdravotným stavom, či už v súvislosti s kúpeľnou liečbou, či pobytom pri mori. Príjmy otca predstavovali v r. 2018 sumu 1.475,85 eur a od januára do augusta 2019 sumu 1.606,66 eur. Otcovi trvá vyživovacia povinnosť k synovi F., ktorý od 01.09.2018 navštevuje vysokú školu a preto rozsah jeho potrieb je tiež vyšší oproti predchádzajúcemu obdobiu. Matka dieťaťa je zamestnaná a je i poberateľkou čiastočného invalidného dôchodku. Odvolací súd vzhľadom na vek dieťaťa zohľadnil, že matka si vyživovaciu povinnosť k nemu plní výkonom osobnej starostlivosti a teda táto osobná starostlivosť fakticky predstavuje naturálny ekvivalent materiálnej hodnoty, ktorá je minimálne rovnocenná tomu, čo poskytuje otec vo forme výživného. Časť potrieb dieťaťa je krytá aj rodinnými prídavkami. Odvolací súd sa vzhľadom na uvedené nemohol stotožniť s konštatovaním okresného súdu, že ak matka na výživu prispeje tiež sumou 230 eur mesačne (ktorou sumou zaviazal otca - poznámka odvolacieho súdu), súhrn finančnej podpory oboch rodičov postačuje na zabezpečenie primeraných odôvodnených potrieb syna účastníkov. V súvislosti s výškou určeného výživného odvolací súd poukazuje i na to, že podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné rodiča

na všetky jeho deti by malo byť určené v rozmedzí 25 % až maximálne 30 % z jeho príjmu, na čo okresný súd pri určení výšky výživného riadne neprihliadal. Tiež uvádza, že otec maloletého, rovnako ako každý iný rodič, si musí uvedomiť, že splodením dieťaťa berie na seba povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza celým jeho ďalším životom, a preto je nevyhnutné, aby sa správal tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal za každých okolností plniť. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších odôvodnených potrieb detí podľa svojich faktických možností a schopností v súlade s ust. § 62 Zákona o rodine, pričom výživné voči deťom má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

26. Vzhľadom na uvedené ostatnej časti návrh navrhovateľky 1/ (matky), domáhajúcej sa v odvolaní výživného i na tvorbu úspor vo vyšších sumách, odvolací súd zamietol. Dôvodom bolo neprihliadanie na celý rozsah označených potrieb dieťaťa. Naopak zohľadnenie vyživovacej povinnosti povinnosť otca k plnoletému synovi pripravujúcemu sa na budúce povolanie, ktorý aj keď je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností v súčasnej dobe je bez príjmu.

27. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. týkajúcom určenia výživného a súvisiacom výroku III., ktorým súd vo zvyšnej časti návrh matky zamietol zmenil tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého a to začas od 14.07.2010 do 31.01.2013 sumou 180 eur mesačne a na tvorbu úspor sumou 100 eur mesačne, za čas od 01.02.2013 do 03.11.2013 sumou 200 eur mesačne a na tvorbu úspor sumou 100 eur mesačne, za čas od 04.11.2013 do 31.08.2016 sumou 200 eur mesačne a od 01.09.2016 sumou 250 eur mesačne naďalej a to výživné vždy do každého 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a tvorbu úspor na osobitný účet maloletého zriadený matkou vždy do každého 25. dňa v mesiaci. Súd s poukazom na ust. § 63 Zákona o rodine uložil matke povinnosť zriadiť do 3 dní od vyhlásenia rozsudku osobitný účet v peňažnom ústave v prospech maloletého a otcovi oznámiť názov tohto peňažného ústavu a číslo účtu. V ostatnej časti návrh navrhovateľky 1/ (matky) zamietol.

28. Vzhľadom na zmenu rozsudku okresného súdu vo výroku I. ohľadom určenia výživného došlo aj k zmene súvisiaceho výroku II. týkajúceho sa nedoplatku výživného.

Nedoplatok na výživnom za čas od 14.07.2010 do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu t.j. 11.2019 vznikol v sume 1.268,45 eur. K jeho výpočtu dospel odvolací súd nasledovne: za čas od 14.07.2010 do 31.01.2013 v sume 5.504,52 eur /od 14.07.2010 do 31.07.2010 = 180 eur : 31 dní x 18 dní = 104,513 eur zaokrúhlene 104,52 eur, od 01.08.2010 do 31.01.2013 - 30 mesiacov x 180 eur = 5.400 eur), za čas od 01.02.2013 do 31.10.2013 v sume 1.820 eur /od 01.02.2013 do 31.10.2013 - 9 mesiacov x 200 eur = 1.800 eur, od 01.11.2013 do 03.11.2013 - 200 eur : 30 dní x 3 dni = 20 eur/, za čas od 04.11.2013 do 31.08.2016 v sume 6.780 eur /od 04.11.2013 do 30.11.2013 - 200 eur : 30 dní x 27 dní = 180 eur, od 12/2013 do 8/2016 - 33 mesiacov x 200 eur = 6.600 eur/, za čas od 01.09.2016 do 11.10.2019 v sume 9.500 eur /38 mesiacov x 250 eur = 9.500 eur). Celkove je to suma 23.604,52 eur. Podľa rozhodnutia okresného súdu otec dieťaťa zaplatil na výživnom za čas od 14.07.2010 do 30.09.2017 (okresný súd rozhodol dňa 27.09.2017) v sume 13.676,07 eur. Výšku otcom zaplateného výživného účastníci konania v odvolaní vyslovene nenamietali. Okrem toho mal odvolací súd v priebehu odvolacieho konania zistené (z listín predložených matkou i otcom), že za čas od 01.10.2017 do 10.11.2019 otec zaplatil na výživnom celkovú sumu 8.660 eur (10/2017 - 150 eur, 11/2017 - 150 eur, 12/2017 - 150 eur, 1/2018 - 150 eur + 230 eur, 2/2018 - 150 eur + 230 eur, 3/2018 - 150 eur + 230 eur, 4/2018 - 150 eur + 230 eur, 5/2018 - 150 eur + 230 eur + 230 eur, 6/2018 - 150 + 230 eur, 7/2018 - 150 eur + 230 eur, 8/2018 - 150 eur + 230 eur, 9/2018 - 150 eur + 230 eur, 10/2018 - 150 eur + 230 eur, 11/2018 - 150 eur + 230 eur, 12/2018 - 150 eur + 230 eur, 1/2019 - 150 eur + 230 eur, 2/2019 - 150 eur + 230 eur, 3/2019 - 150 eur + 230 eur, 4/2019 - 150 eur + 230 eur, 5/2019 - 150 eur + 230 eur, 6/2019 - 150 eur + 230 eur, 7/2019 - 150 eur + 230 eur, 8/2019 - 150 eur + 230 eur, 9/2019 - 150 eur + 230 eur). Rozdiel tak predstavuje suma 1.268,45 eur (22.604,52 eur - 13.676,07 eur - 8.660 eur = 1.268,45 eur). Nedoplatok na tvorbu úspor za čas od 14.07.2010 do 11.10.2019 predstavuje sumu 3.978,07 eur. K jeho výpočtu odvolací súd dospel nasledovne: za čas od 14.07.2010 do 31.01.2013 - 3.058,07 eur (od 14.07.2010 do 31.07.2010 = 100 eur : 31 dní x 18 dní = 58,065 eur zaokrúhlene 58,07 eur, od 01.08.2010 do 31.01.2013 - 30 mesiacov x 100 eur = 3.000 eur), za čas od 01.02.2013 do 03.11.2013 - 920 eur (od 01.02.2013 do 10/2013 - 9 mesiacov po 100 eur - 900 eur, od 01.11.2013 do 03.11.2013 - 200 eur : 30 dní x 3 dni = 20 eur). Nedoplatok na výživnom odvolací súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100 eur, splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátok, t.j. v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stane nedoplatok splatným naraz. Nedoplatok na úsporách súd povolil otcovi splácať v mesačných

splátkach po 150 eur, splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci na osobitný účet maloletého zriadený matkou, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok. Výška splátok bola určená s ohľadom na výšku nedoplatku a pomery otca.

29. Vo výroku V., ktorým súd priznal štátu Slovenskej republike proti odporcovi právo na náhradu trov konania vo výške 427,98 eur a upravil uctáreň Okresného súdu Žilina, aby po právoplatnosti tohto rozsudku preúčtovala na príjmový účet súdu sumu 427,98 eur zo záloh zložených odporcom položka registra D14a 132/12, odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

30. Predmetom preskúmania zo strany odvolacieho súdu bol aj výrok IV. týkajúci sa trov konania, ktorý matka aj vyslovene napadla odvolaním a navrhla rozhodnúť o trovách konania o určenie otcovstva tak, že jej prizná ich 100 % náhradu nakoľko bola v konaní úspešná v plnom rozsahu. Vytýkala súdu, že bol aplikovaný nesprávny právny predpis (§ 52 C. m. p.) a rozhodnutie o nepriznaní trov konania nebolo zdôvodnené v súlade so zákonom.

Odvolací súd mal z obsahu spisu zistené, že Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 17C/40/2011-450 zo dňa 29.05.2013 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 17C/40/2011-511 zo dňa 02.12.2013 rozhodol o určení otcovstva (aj o úprave rodičovských práv a povinností k dieťaťu) s tým, že o trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 8Co/76/2014-573 zo dňa 31.03.2014 v konaní o určení otcovstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu okrem iného rozhodol, že rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom sčasti potvrdzuje a sčasti zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie s tým, že rozsudok vo výroku o trovách konania zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 7Cdo 510/2014-694 zo dňa 25.11.2015 rozhodol, že dovolanie proti výroku Krajského súdu v Žiline z 31.03.2014 sp. zn. 8Co 76/2014, ktorým bol potvrdený prvostupňový rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľky 1/ na obmedzenie výkonu rodičovských práv otca k maloletému odmietol, vo výroku, ktorým bol potvrdený prvostupňový rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v časti výroku o výživnom za obdobie od 14.07.2010 do 01.10.2011 zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie. Po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. k. 7Cdo 510/2014-694 zo dňa 25.11.2015 Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/3/2016-746 zo dňa 15.03.2016 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom v časti výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého výživným za obdobie od 14.07.2010 do 01.10.2011 sumou po 200 eur mesačne zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Z vyššieho uvedeného vyplýva, že v konaní o určení otcovstva bol rozhodnutím odvolacieho súdu rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zrušený a po vrátení veci bolo povinnosťou súdu o ňom opätovne rozhodnúť.

Podľa § 52 C. m. p. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 53 C. m. p. v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať. Podľa § 57 C. m. p. o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Podľa § 58 C. m. p. o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa odvolacieho súdu konanie o určení otcovstva je konaním vo veciach určenia rodičovstva a preto bolo potrebné pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ust. § 53 C. m. p., ktoré umožňuje priznať náhradu trov konania účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech. Úspech v konaní treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Procesný úspech v plnom rozsahu na strane navrhovateľa znamená, že súd v plnom rozsahu vyhovie jeho návrhu vo veci samej a na strane odporcu, že súd v plnom rozsahu návrh zamietne (pozri uznesenie NS SR sp. zn. 7 Cdo 39/2011). V danej veci o určení otcovstva mala navrhovateľka 1/ plný úspech lebo otcovstvo ňou navrhované voči odporcovi bolo určené. Takže v tomto štádiu konania mala nárok náhradu trov konania voči odporcovi. Navrhovateľka 1/ si trovy konania uplatnila podaním zo dňa 29.05.2013 (č.l. 411 spisu) a tieto mali predstavovať cestovné na pojednávanie dňa 04.03.2013 a 29.05.2013 (v súvislosti s konaním o určení otcovstva - poznámka odvolacieho súdu) - 31,32 eur, cestovné k znalcovi do Bratislavy 96,24 eur, poštovné 6,85 eur a fotokópie zo spisu 0,60 eur. Uplatnené trovy konania v celkovej sume 137,01eur navrhovateľka 1/ aj listinne preukázala (č.l. 412 - 415 spisu). Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu vo výroku IV. týkajúcom sa trov konania pre nesprávne právne posúdenie zmenil tak, že navrhovateľke 1 (matke) priznáva voči odporcovi (otcovi) nárok na náhradu trov v konania

v sume 137,01 eur. Navrhovateľovi Z/, ktorému trovy konania preukázateľne nevznikli, nárok na náhradu trov konania nepriznal.

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).